

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți **Julia Boehme**

Tafiti

și comoara stră-stră-stră-stră-stră-
străbunicului

Ilustrații de Julia Ginsbach

UE UNIVERS
ENCICLOPEDIC
junior

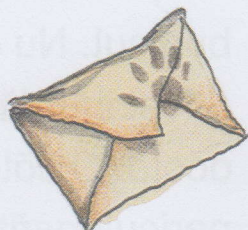
Cuprins

O scrisoare misterioasă	11
Vânătoare de comori cu ocolire	21
În capcană	30
Drept în groapă	38
Un meniu festiv pentru Maiestatea Sa . . .	50
Secretul cartofilor dulci	58
Încă o comoară	71

O scrisoare misterioasă

– Este o zi foarte specială, spune bunicul într-o dimineață. Căci astăzi acum mulți, mulți ani, stră-stră-stră-stră-stră-străbunicul s-a stabilit aici împreună cu familia.

– Iar mai înainte au făcut o călătorie lungă, plină de pericole, îi explică Tafiti prietenului său Ciuf, cu o strălucire în ochi. O călătorie plină de aventuri!

– Adevărat? Ciuf își flutură urechile entuziasmat. Îi place aventura cel puțin la fel de mult ca lui Tafiti.

– Au fost nevoiți să se mute, a continuat bunicul. Nu au avut de ales. Vechea lor locuință a fost inundată. Altfel nu ar fi plecat niciodată de acolo. O călătorie prin savană este grozav de periculoasă pentru fiecare dintre noi!

Ca și cum ar fi vrut să-i primească aprobarea, bunicul se întoarce spre portretul stră-stră-stră-stră-stră-străbunicului.

– Ia te uită, portretul stă strâmb!

El îl îndreaptă. În fond toate trebuie să fie aranjate cum se cuvine. Chiar în clipa în care se

întoarce la loc, se petrece ceva: un plic mare cade pe jos. Era ascuns în spatele tabloului.

– Hei, o scrisoare! strigă Tafiti și ridică plicul cel mare de jos, cam ros.

Res. Îl întoarce pe toate părțile. Nu scrie nimic pe el. Absolut nimic!

– Dar deschide-l odată! strigă nerăbdător fratele lui, Tutu.

Tafiti scoate îndată o foaie de hârtie împăturită, îngălbenită de vreme.

– Ei? Ciuf, bunica, bunicul, Tutu, chiar și micul Baba, toți vor să o vadă. Tafiti despătorește hârtia cu grijă. Pe o parte este desenată o hartă. Cealaltă parte, până la ultimul milimetru pătrat este acoperită de numeroase șiruri de litere scrise mărunt.

Bunicul își așază ochelarii pe nas.

– Nu-mi vine să cred! Este o scrisoare de la stră-stră-stră-stră-stră-străbunicul!

– Haide, citește-o! strigă Ciuf și își ciulește urechile.

Bunicul ia bucata de hârtie, își drege glasul și începe să citească:

Dragii mei,

aceasta este o poveste adevărată! Mai demult locuiam mai la sud, lângă lacul cel mare. N-o să vă vină să credeți, dar într-o zi, când săpam, am găsit un cufăr vechi. Era plin cu bănuți de aur. Găsisem o comoară adevărată!

Curând după aceea a venit o catastrofă teribilă. Lacul cel mare s-a umflat, a ieșit din matcă și totul a fost inundat: grădina noastră, vizuina noastră – toată casa! Ca prin minune, niciunul dintre noi nu a fost rănit. Dar trebuia să ne găsim un nou sălaș.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Am salvat multe lucruri din locuința acoperită de noroi. Inclusiv cufărul cu aur. Dar era foarte periculos să plecăm cu el la drum.

Dacă cineva ne-ar fi văzut, ne-ar fi atacat! Atunci mi-a venit o idee: am topit tot aurul. Și am plecat în călătorie fără un cufăr cu bani de aur, ci cu un obiect obișnuit, fără valoare. L-am vopsit în verde, ca să nu mai strălucească.

Apoi am plecat la drum, am avut nenumărate aventuri și am ajuns aici. Comoara noastră a fost îngropată afară. Vreți să o găsiți? Harta vă arată drumul!